

Zašpinit Slunce

Umbrtka

Všemohoucí špíno!

Všemohoucí špíno, modlíme se k tobě ve všech možných formách industriálního pohanství.

Klečím na kolenou ve špině tvého nádraží, věřím v Tě, tvé vlaky mě nesrazí. Klečím na kolenou v tunelu mez pražci, věřím v Tě, očekáván tvými strážci. Celé noci chodím po kolejích skrz tvé tunely. Celé noci poslouchám tvé litanie, hudbu tvé duše.

Celé noci tě sleduji ze špinavé lávky, cítím tvou práci. Špíno všemohoucí! Tvá práce obsahuje prapodstatu světa, tvá špína naplňuje podstatu života. Pohanská pouť - zašpinit Slunce

První sestup

Je časně ráno, prší, šedý den, tma, špína.

Dělníci jdou v proudech do prostoru výkopu.

Dráty trčí ze země, mlha se lepí na ruce, začíná dlouhá práce sestupem do země.

Vítejte ve chrámu práce, ze země jde síla, špína.

Kdo poctivě pracuje, se zemí tak obcuje.

Těž přichází Umbrtka, nejvláčnější z dělníků.

Teď nasedá do stroje, svého teplého pokoje.

Celý den tam sedí sám, esotericky projímán, nevnímán.

Prostupuje skrz něj špína (bagr v zemi, v hlavě hlína).

Mráz, práce - příkrov, zem je síla - kov a beton.

Pracovní úraz

Věčný podzim vládne městu, listí spadlé skrývá cestu.

Mokrým prachem pošpiněno srdce, všichni lidé mají šedé duše.

Na kraji špinavého města je několik středně starých domů.

Hromada špinavého prádla leží v křoví vedle popelnic nasáknutá špinavou vodou a promíchaná s ostatními odpadky.

Prachem nažraný potkan konečně našel nový domov.

Otevřený kanál vypouští šedou až černou páru, rezavý, mokrý poklop leží na špinavé zemi opodál.

Špinavý bezdomovec se ho snažil odnést do sběru, však byl na něj příliš těžký, tak ho tam raději nechal.

Po špinavé, rozbahněné pláni jezdí stavební stroje.

Na pohozené dveře zrovna najel jeden z nich.

Po hlasitém skřípotu pracovník stroj umlčel, zuřivě vystoupil a v pracovním oděvu upadl do špíny.

Bagr strouhu kopající nevědomě zabil tohoto pracovníka, řidič ani neslyšel ten strastiplný výkřik.

Vyhřezlé vnitřnosti se zasypaly hnědočerným prachem, dodnes nikdo neví, kam se ten člověk poděl.

Po čase našli špínou prosáklý vatový kabát.

Zaschlá krev a useknuté ruce v kapsách jsou důkazem, udusané pracovní boty skrývají nohy nebohého, rozsypané kosti a lebka navždy kryjí plynové potrubí.

Záštovník - sokolník ve špině

Jednoho chladného srpnového večera na ponuré výpravě z ruky mi vypadla seker a.

Viděl jsem totiž sokolníka, však ne ve slunné doubravě.

Stál ve stínu betonového bloku, šedý dravec tiskl jeho ruku.

Temný pustý záštovník nezaváhal, ostnatý drát roztočil ve vzduchu, když dopadla první rána do tváře.

Když dopadla druhá, ucítil jsem bolest, pak mi srazil do špíny.

Jako by se kolem něho mlžil vzduch, vzduch se plnil špínou.

Velký černý sokol víří vzduch a když se vzduch nasytí,
posadí se na zem a čeká, čeká na mé chrlení krve.
Temný zatrpklý sokolník pohybuje se v oparu špíny,
vtírá mi bahno do tváří, do ran roztrhaných drátem.
Nezná smích, nijak se netváří. Byl na mě tak hodný, slunce už nezáří,
je navždy pokryto strupem z mé krve a špíny.

Pozor!

Tato hudba není myšlená jako nějaké varování před znečišťováním země,
jak činí různá ekologická sdružení, či jak se ti debilní aktivisté sami nazý-
vají.

Pozor, my vidíme ve špíně krásu, jen ve špíně jsme našli smysl existence.
Povstali jsme z prachu továrních zákoutí a z hniloby kanalizačních vod.
Škodí nám slunce, proto se ho snažíme zašpinit.

Čistota není ta pravá cesta

Z čistoty a duchoprázdná voláme tě, všemohoucí špíno!

Z každodenního kolovrátku voláme tě, všemohoucí špíno!

Pomoz nám dospět do ticha špína. Pomoz nám překlenout most do prachu a hlíny

,

do tvých železobetonových chrámů práce, na místa vršící se špíny!

Všemohoucí špíno, tví podlí donašeči tě volají!

Viděl jsem černochoha ve žlutém, lesklém, sportovním obleku.

Zářivě kráčel v paprscích letního slunce.

Já viděl ženu a muže tisknoucí se ve vaně, ty kurvy se myly.

Prosím tě, špíno, zbav mi té vidiny, musíš tohle zastavit!

Stojím teď u pramene tvých řek, špíno, vrby spouští kořeny do tvé temné vody

.

Všichni bychom plakali a zavěsili kytary. Všemohoucí řeko špíny,
musíme pro tebe jen hrát písně plné strastí a smrti, o těžkém průmyslu, kter-
ý drtí.

Temné táhlé melodie už mi zabíjejí, odumírají má ústa a prsty se svíjejí.

Zavěšuji svou kytaru a ústa na vrbu, padám do tvé kalné náruče,

pokládám se na vodu šedé stoky ze škodových závodů.

Mistr Špinitel

Když ráno vstane z postele, začne si špinit zuby

špínou kradenou v kostele dokud mu nesmrdí z huby.

Jakmile má černé dásně, mračí se a je mu krásně.

Než však vyjde do roboty, řádně zašpiní kalhoty.

Vetře si snegma pod paže, snegma jež kradl na faře.

Už vyráží mezi lidi, všichni naň zrak ohlíží, on se nestydí.

Zahlédl šedé popelnice, spásu. Jde hledat špínu a v ní krásu.

Rozdmýchal jsem špínu

Stojím po pás v kruté směsi: krev, moč, holé lebky, mobilní telefony.

Pokosili jsme sekýrami lysé krky, můj kabát prosakuje krví.

V momentě, kdy jsou stěny pokryté mechem, příroda se raduje,

sráží na podlaze strupy, vše zní, pracujte s plechem!

á jsem esoterik proudů vody pod zemí i nad zemí.

Já jsem pan strojvůdce, neomezený stavbyvedoucí,

míříme špínu do slunce parním bucharem.

" Vidím stavbu, jejíž špína bude stínit slunce."

Buchar stvořil hromový klín, míříme s ním do lidí.

Tato práce naplňuje naše životy.

Tyto šedé stroje, posedané prachem a zaschlou krví ve strupech,

lidi naplňují strachem.

Odhalení pravdy

Ať mi nikdo netvrdí, že kanalizační stoky a zaprášené
továrny jsou výtvozem lidské činnosti!

Tohle by přece člověk nemohl nikdy dokázat.

Taková špína musí být čistě výtvozem přírody.

Koho je třeba zašpinit?

Nesnáším diskofilní kretény, kteří krátké vyplizlé vlásky mají na blond obarvené.

Nosí debilní sportovní oblečení a debilní sportovní boty.

Mají debilní zvyky, mluví debilním přízvukem o debilních problémech

a jejich debilní život je bezmezně naplněn debilním světem a debilní hudbou.

Nejdebilnější je, když normální vyznavač mrazu, temnoty a smrti z černého hávu

a normální délky vlasů přejde na něco tak debilního,

jako jsou debilní krátké vlasy, debilní sportovní oblečení

a vůbec debilní diskofilní život.

Všemohoucí špíno, zakroč! Zašpiň všechno umyté a barevné!

Jen ty máš tu moc, špíno, špiň, věříme ti!